

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
мъ рускихъ святы) о 5-й год. поп. Длгер додатокъ
къ книжнамъ повѣстямъ "выходитъ" юношескій
дня къ якого мѣсяца.
44 улица Галицка.

Рукописи, въ н. среди застороженъ

Оголошення припоминають въ б. кр. бѣ однозначки печатной, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. з. въ троцкихъ неопечатаний вольни бѣ порта.

Рекламаціи неопечатаний вольни бѣ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація "Дѣла". У Вѣдни Назенштейнъ & Vogler, Wall-бисбгассе 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Назенштейнъ & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Париже Агенссе Навам. Въ Ростовѣ Редакція "Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, почтовыи уряды и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дорибасовская ул., д. Ралли 9.

15.10

**Просимо поспѣшити съ присылкою
предплаты и залегостей.**

Die Sonderstellung Galiziens als Zufluchtsort der Polenidee.

Така появилася недавно брошуря политична въ Цѣшии. Невѣстный авторъ сей брошуры радить Австріи надѣлiti польску Галичину (про Русиновъ не вгадув нѣ однъмъ словцемъ) автономію въ ширшихъ роамѣрахъ, дочь-бы такою, яку посѣдае Хорватія въ коронѣ угорской. Тымъ надѣленьемъ выйде правительство, по гадцѣ автора, зъ того хаосу, въ котрому находится Долитавщина для того, що втягає Поляковъ галицкихъ въ сферу своихъ долитанскихъ интересовъ, уважаю ихъ сторонництвомъ парламентарнымъ, а не представителями народу польского. Тымъ и спиняю ихъ правительство въ розвою національному и убиваю „польске вытанье“ яко таке.

Авторъ констатує, що справа отлученя Галичини не есть уже новою. Еи подношено колька разовъ и нѣколи не подносились рѣшучій голосы противъ такого отлученя. По гадцѣ автора брошурѣ нема навѣтъ реальныхъ причинъ ставати въ опозиціи противъ такого дѣла. Дуализмови се не повадить, единство державы не нарушится, а Поляки будуть и познѣше заедно гравитувати до Вѣдна. Съ подѣломъ дольгу державного не буде такожъ великихъ клопотовъ, а вкѣ-бы и треба въ де-чѣмъ облегчити Галичинѣ, яко пасивному коронному краю, то шкоду тую вынагородить политичне значенye такого отлученя.

Галичина (польска) веде нынѣ политику
виключно фракціану, т. е. послы си (60) слу-
жать правительству средствомъ націтивнымъ
до рознородної акції въ Радѣ державной. По
отлученю буде могла Галичина вести политику
національну (польску). Долитавщина на томъ
не стратить вѣчого. (Авторъ не здає себѣ
справы въ того, якъ зложатся національний
споры въ лишній Долитавії: чи не скончатся
все на гегемонії нѣмецкой, котра, скрѣпивши-
ся, отбере оттакъ Галичинѣ хвиливо дану ав-
тономію?) Але Галичина буде въ силѣ по от-
лученю своїмъ довершити свою вѣстну ми-
сію. Поляки будуть тогдѣ больше дбати про
свої національній интересы, а не будуть ста-
вати, якъ доси, на чолѣ славяньскаго руху въ
Австріи. (Тутъ, очевидно, вылъвало шило въ
мѣшка. Авторъ брошурѣ вѣтхав до Австрії
зарубіжній елементъ гегемонію нѣмецкого елементу.)

Огакъ переходить глубокій политицъ (!) на внутрѣшній отношенія самои-жъ Галичини, але на одѣ мае лише Поляковъ. По его дум-цѣ синнютъ ровдой идеѣ польской въ Гали-чинѣ польскій консерваторы (позумѣй : стань-чики). Они маринуютъ духа польского, вор-ванша съ исторію и традиціями польскими. Цѣлѣ ихъ дѣланье, яко верховодящаго сторон-надца въ краю, обмежуясь на вѣчномъ пак-тованію съ правительствомъ, — а боятся про-паганды справы польской въ Европѣ. Сѣ кон-серваторы поветали въ того часу, якъ Россія и Прусы свою беззглаждностею для польского народа убили всякий надѣль на реставрацію Польщѣ. Вправдѣ въ теоріи говорятъ часомъ станьчики дешо о Польши, але въ практицѣ они златичні до всякои акціи. Ихъ програ-мою на око есть вправдѣ якасъ „органіczna rasa“, але на дѣлѣ мовчатъ они и не роблять нѣчого. Духъ консерватизму обніялъ нынѣ весь народъ польскій и выробивъ въ нѣмъ три головній пороки: Индиферентизмъ, кві-тизмъ и апатію. До вытворенія всего -того привелись немало: неудачне повстанье въ 1863 р., упадокъ Наполеона III, на котрого Поляки вкладали всѣ свои надѣль, система кн. Бисмарка „Macht vor Recht“ и наїновѣй-ше гоненье польского элементу въ Познань-щины, а остаточно тая обставина, що царь

Александеръ III. не принялъ навѣтъ депута-
ціи польской въ часъ своей коронаціи. Кон-
серватизмъ той противорѣчить давному окли-
кови: „Jeszcze Polska nie zginęła“, а дѣшовъ
бы вже до того степени, что самъ Поляки

гадку о реставрации Польщъ уважаютъ головною врадою. Нынѣ нема вже давныхъ вольнодумныхъ Поляковъ. Теперьшній Поляки голосували за оккупацию Босны и Герцеговины, а дома кричать на себе: „*Precz z szgonkami!*“ Противъ Россіи не выступаютъ такъ остро, якъ давнѣйше, и здається вѣдутся съ Россіюю вже не на боевища а на Іосафатовой долинѣ.

Тымчасомъ ихъ вороги трудятся успѣшнѣйше и въ Прусахъ, и Россіи. Тамъ и тутъ забираютъ имъ землю въ-подъ ногъ, а „Варшавскій Дневникъ“ радивъ недавно своему правительству выкуповать польскую землю и въ Галичинѣ. Работу тую добавчаютъ деякій либеральний галицкій дневники, але акціи нема вѣякои.

Авторъ брошюры подъ званиемъ —
шо въ нашомъ вѣцѣ богато уярмленыхъ на-
родовъ выбороло себѣ волю, отъ якъ: Греки,
Италіянцѣ, полудневѣ Славяне, а навѣть Ир-
ландинцѣ суть на той дорозѣ. Не дѣялоси се сло-
вами, петиціями, протестами, меморандами,
але дѣломъ. Европа дуже скоро не только
освоилася съ такими аспираціями до незави-
симости, але и симпатизуала съ тымъ ру-
хомъ. Нѣ Россія, нѣ Прусы не смѣли-бы про-
тестувати, наколи-бѣ Австрія дала Галичинѣ
выїмкове автономичне становище. Се справа
домашна.

Що-жъ дѣяти? — пытає остаточно авторъ брошуръ — и отповѣдає: „Прочь съ консерватизмомъ, т. е. съ програмою станъчиковъ: „Ргу Тобів“, а натомъсть наѣ запануе либерализмъ. Стремѣтъ, панове Поляки, до того, щобы польске пытанье поставити остро (damit die polnische Frage acut werde), а польскій Иосифянти, Кавуры и О' Конелъ являются скоро. Консерватизмъ не придали собѣ Поляки довѣрія въ высшихъ сферахъ, — треба про-то выступити отверто съ воздушевными аспираціями. Акція нова нехай-бы розпочалася скликаньемъ великого вѣча польского во всѣхъ земель, а дальшими средствами до цѣли нехай будуть: безъупинный трудъ, активна политика, и старанье, щобы польске пытанье поставить на острию ножа. Законна агитація, законна борба, але борба за всяку цѣну, бо безъ борбы не буде вѣнца...“

Судъ о той брошурѣ выроблять собѣ
нашій чытателю и самій мы звернемо ихъ ува-
гу на то, шо тутъ рахунокъ робится безъ
насъ, Русиновъ, мовъ бы въ Галичинѣ насъ
и не було. Противъ того мы мусимо рѣшучо
запротестувати. Мы народъ въ Австріи и нѣ-
кто не мае права насъ комусь давати чи про-
давати, робити на насъ эксперименты чужой
намъ идеи!

Брошюра походитъ, здається, зъ пера хи-
того Нѣмца централиста, котрый за всяку
цѣну хотѣвъ бы по вылученю Галичину дру-
гихъ Славянъ, Чеховъ и Словенцівъ, an die
Wand drücken, якъ кававъ небощикъ гр.
Байетъ. Только жъ верховодчай нынѣ въ Га-
личинѣ и въ Австріи Поляки покинули вже
колишне становище революційне, а загорѣлі
жались революціонисты нынѣ певно отхрещу-
вались бы такого дарунку. Нынѣ — якъ сказ-
авъ д-ръ Билинскій — Поляки хотать у-
вѣдни стояти на очехъ Европы... Ало же будь-
до будь тая брошюра не есть для насъ безъ
науки. Она ще разъ открываш намъ интенції
Нѣмцівъ-централистовъ и наказує намъ при-
готовлятись на менкій евентуальности. А при-
готовлятись мы маємо органичною працею,
моральнymъ и матеріальнymъ подвигува-
ньемъ своего народу, будженъемъ горячого па-
ротизму та пожертвовання за ідею руску у-
сіхъ верствахъ нашої суспольности, разво-
мъ свои роднои словесности и науки. Намъ

треба на каждомъ поли працъ и працъ, бо
только працею выборемо себѣ таке становища,
что нась анъ забути анъ промовчати вѣкому
не буде вольно!

Судъ о министрѣ просвѣты.

На дняхъ подали дневники вѣденській зѣтабору централістичнаго короткій образъ однорочного дѣлания п. Гавча яко министра просвѣты и вѣроисповѣданія. Всѣ они дуже тѣшатся министрскими реформами п. министра на поля школы. Передо всѣмъ удоогоню п. Гавчъ похвалы за то, что есть мужемъ инициативы, въ противоположенію до уогущшаго бар. Конрада и министровъ прочихъ ресортовъ теперѣшнаго кабинета. До реформъ, предпринятыхъ п. Гавчомъ, зачисляютъ згаданій дневники такой дробный разпорядженія, якими суть: змѣна студій па факультетѣ правничомъ, прописы габилитаций на университетахъ и средства, которыми п. министръ хочетъ спасти перевоненіе факультету медично-го при университѣтѣ вѣденскомъ; новый прописы матуральныхъ испытостей, знесеніе локаций, змѣна класификацій складъ, мниме полѣпшеніе долѣ оуплентовъ гимназіальныxъ въ ревизія школъ библіотекъ для молодежи. На поля вѣроисповѣданія переведено уставу о полѣпшенію долѣ гр. ор. духовенства въ Далматіи. Кроме того Вѣденъ одержавъ новый будынокъ для анатомичнаго институту, Поля — гимназію; п. министръ бере участіе въ берлинской артистичной выставѣ и бравъ участіе въ конгресѣ ориенталистовъ у Вѣдня. При томъ тѣшатся згаданій дневники тымъ, что до министерства просвѣты покликано гр. Еацеяберга; что п. министръ спишнѣвъ аспираціи Чеховъ въ націонализованную школу, а клерикаловъ въ ихъ намѣренію, народные школы зробити конфесійными.

Только похваль! О подвышенню оплаты
школьной въ середныхъ школахъ, котра мае на
цѣли реакцію; о недостаточнѣмъ вѣнованю епи-
скопства Станиславовскаго, из чѣмъ блескъ цер-
кви богато тратить; о справѣ Добромильской,
противъ котрои Руины ремонстрували; о непред-
ложеню до санкціи пайновѣйшой ухвалы галац-
кого Сойму въ сиравѣ языка руского въ школахъ
народныхъ и середныхъ, — о тѣмъ воинъ цен-
тралистичній даєвника мовчатъ, якъ заклятѣ. Якъ
могутъ вхъ такой дробницѣ обходить, коли п.
министръ не нарушивъ въ вѣчѣмъ ихъ аспира-
цій германизаційныхъ. *Noli me tangere*, — се-
вхъ аксіомъ. Днієвники тѣ выходять проото зъ
фракційного становиска и не розбираюгъ, чи зга-
даній реформы суть фаховї, або чи школа знаціо-
нализована не стоять выше отъ школы шабльо-
новой, устроеной въ дусѣ чужомъ? Наколи бы
въ томъ мали опочивати воі заслуги п. министра
на поля просвѣты, не була бъ ее заслуги мани-
стра просвѣты. Про такой реформы можна було
безнечно мовчати. Наколи деякї зъ нихъ були
потребнї, то выходили зъ конечпоости. Але чи

Зъ руского стаповиска дивлячись на доте-
перѣшне дѣланье п. министра, мы не можемо здо-
бутися на такой слова похвалы. Кроме того, що
п. министеръ прилаганъ заснованье рускои шко-
лы народной у Львовъ и на мѣсце п. Будзынов-
скаго ведѣвъ разинати конкурсъ, — въ очахъ
Русиновъ не положивъ п. министеръ бѣльшихъ
заслугъ. Семинаріп учительской утраквистичнй не
знаютъ до си пляну лекційного такъ точно означе-
наго, щобы дѣйстно буди утраквистичныи. По-
зады учительской при тыхъ семинаріяхъ обозджа-
ются людьми, не знающими языка руского. Про-
имназію руску въ Перемышли загинула чутка,
подобно якъ про Кѣцманецку. Наука руского
языка въ школахъ середныхъ не сотъ до си управ-
лнена и трактуется такъ, жовь бы языкъ ру-
скій бувъ не краевымъ языкомъ, а францускимъ.
Инспекторами окружными для школъ народныхъ
быть люде, не знающи руского языка, в т. д.

Може бути, що о восьмъ токъ п. министеръ
роовѣты не посьдає дося точныхъ реляцій и мы

Предплата на „Дѣло“ для Америки:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.	
на полъ року . . 6 зр. на полъ року . . 6 рубл.	
на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл.	
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.	
на полъ року . . 8 зр. на полъ року . . 8 рубл.	
на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл.	
на семь додатокъ:	на семь додатокъ:
на цѣлый рокъ . зр. 5.— на цѣлый рокъ . 5 рубл.	
на полъ року . зр. 2·50 на полъ року . . 250 р.	
Для Заграницы, окружъ Россіи:	
на цѣлый рокъ 16 зр.	
на полъ року 7·50 зр.	
на четверть року 3·75 зр.	
съ дод. „Библіотеки“:	на семь додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 зр. на цѣлый рокъ . 6 зр.	
По одному и тому же цене 12 кр. в. в.	

Въ справѣ конгруы духовенства.

Законъ державный зъ 19 цвѣтил 1885 р. о
доповненю конгруы постановляє въ §. 9., що
признане тымъ закономъ улучшеніе входить въ
житъ съ днемъ 1 сѣчня 1887 р. въ однойй по-
ловинѣ. Якъ має обчислятись тая половина,
пояснѧе найновѣйше розпорядженіе міністероке,
котре звучатъ: Давну конгруу належать сопо-
ставити съ новою, а приходникъ побере за 1887
рікъ таку суму, яка съ дочисленьемъ доходу
парохії буде ровнятись високоости давної кон-
груы съ додаткомъ половины розницѣ, выплыва-
ючої зъ сопоставлення нової конгруы съ давною.
Наколи, примѣромъ оказавши, доходъ міоцезый
парохії виносила 470 зр., нова конгруа для той
самої парохії означена на 700 зр., а давня кон-
груа виносила 315 зр., — то въ 1887 р. душпа-
старь побере $315 + \frac{700 - 315}{2}$ або 507 зр. 50
кр. Титуломъ доповненя припаде про-то приход-
никови зъ фонду релігійного 507 зр. 50 кр. ші-
пив 470 зр. — отже 27 зр. 50 кр.

Що до сотрудниківъ постановляє згадане розпорядженіе: Конгруа системизованого сотрудника має въ головній фасії встановлена бути въ рубрику видатківъ, наколи въ цѣлооти або въ часті не єсть покрита особливимъ доходомъ урядовимъ. Наколи нема такого доходу, то до фасії на 1888 рокъ має бути встановлена цѣла нова конгруа сотрудника. Тамъ, де парохъ визначавъ дооп зъ доходовъ парохії, додатокъ на удержаніе сотрудника, одержитъ той же въ 1887 роцѣ кромѣ дотеперъшнього доходу половину розницѣ межи новою конгруою а побиранымъ доси додаткомъ. Де не було такого постановленя, половина нової конгруи сотрудника возьмется за підставу до обчислення квоты, котра въ 1887 р. припаде зъ фонду релігійного.

Емиграція Лемків до Америки.

(Допись зъ Буковска.)

заселеного Лемками.
Лемковска земля не така, чтобы зъ не и то зъ малой части себе и родину можна выживати. На Подолю и Волыни, де земля и при легкой праці вышася золотымъ колосомъ пшеницъ, выстает одинъ або два жорги при якомъ-такомъ заработка побочномъ на выживленье селянъокон родины. Инакше въ сторонахъ лемковскихъ. Тутъ больша половина землѣ лежить пусткою або уживається якъ пасовиско, а менша половина выдає овецъ и то въ такой мѣрѣ, що, якъ то кажуть, братъ уродить брата. Посбешь мѣхъ бвоя, то и уродится тобъ мѣхъ зерна, а однокій хосепъ зъ того — наша та солома, котра тутъ за-для го-дивлї рогатой худобы стоять высоко. Щастє наше, що Угры такъ близько. Пріайдуть живи, и якъ у чаю кажуть „ужинъ“, то 75%. Лемківъ иде на Угры, щобы въ осені привезти пшеницъ и сажа на пільний рокъ.

При таихъ складѣ рѣчѣ иже сѧ
стинкъ Ложибъ иже иже въ хористѣ въ пра-
вѣ подѣльности грунтовъ. Пожало того, що въ
дорогѣ паслѣдотиа переходати гидростѣ право-
на сїбѣ вѣсѣсть паслѣдниятъ, въ практицѣ рѣ-
ко лутиамъ, — иже въ бѣльше горской околи-
ци, до грунть пакиѣшій (пустѣшій), — щобъ
паслѣдникъ гидростѣю дѣлиса. Наичастѣше
попробати одиць на гидростѣи а пречѣ дѣстывать
плату. При дискусіи тицеръ отворгой наль съ-
тавиши: чи наложитъ обложитъ вольность по-
дѣльности грунтовъ, объявить сей доказуе, що таке
обложеніе есть злышно, бо самъ инстинктъ людей
кладе границѣ той подѣльности. Але не про се-
милѣтіи дашу.

Ото при той рациональной необходимости
грунтовъ у Лемковъ большоѣ изъ становатъ
люди безъ дома и лому, чи таѣъ безъ грунтовъ.
Господарѣ не потребуютъ таѣъ богато людомъ
самы рабочи; зароботокъ при недостачи фабрикъ
не таѣъ то и велики. Що-жъ отже робятъ тѣ
Лемки безгрунтовцѣ? У кого есть трохи гроша
чи то зѣплаты батькошины, чи изъ щасливого
заробку, той кидаютъ до Годовай и торговлѣ бы-
ками и фецими, чи то до якого промыслу; але у
кого цѣлкомъ нема гроша, або за мало, щобъ
нижъ можна орудувати, той глядяе заробку въ
дальшіхъ сторонахъ. „Уви вене, іві ратиа“: отъ
и нынѣ горнякъ иде за заробкомъ тамъ, де добра
платна. Знає онъ, що въ Америцѣ тажка физична
праця въ копальняхъ вугла, пра залізницяхъ и
плантацияхъ добре поплачуете (платя данио выно-
сять 2 до $2\frac{1}{2}$ доляра), — а що тяжкон прадѣ
біть не боится, що подорожъ моремъ и волка не
выгоды его здоровлю не шкодатъ, — тоже ван
арує онъ сїм'ло до Америки. Тамъ попрацює два,
три роки тяжонько, отмовлючи собѣ всякої вы-
годы, але вертає съ позною кишечею и чи то
закупивши собѣ газдество, чи беручись до тор-
говлї та промыслу, разживася въ корнотъ своеї
родини и краю.

Поднести ще жушу, що въяндрувавшій
Лемко не тратитъ нѣкожи звязи съ краемъ, отно-
ситоя до родини зъ-за Океану та подпомагає еи
гронки, и що его вдеаломъ есть вернути съ луч-
шою долею въ оводы. При такомъ складѣ рѣчей
въяндрівка Лемковъ до Америки являєся рѣтею
нрвродяною, а зъ огляду ще на то, що емігранти
привносять капиталы до краю и уезжаютъ драж-
ливій квестії робочій, являюся въ нешкодною. До-
казомъ, що нашимъ переселенцямъ-Лемкамъ не
зло ведеся въ Америцѣ и що они на свою народ-
ність и обрядъ не забываютъ, есть то, що за
проводомъ о. Волянського въ Америцѣ построили
они величаву церковь, звели школу, заложили
руоку печатню, и що навѣть зъ-оттамъ надсыла-
ють до своихъ давнихъ парохій датки на церкви.

Власти нашей, а именно тутъ отароство сан-
біцкое и стація жандармерія ставлять воякі мож-
ливій перешкоды, щобы перешкодити еміграції
Лемків до Америки. Але се очевидно не приво-
ситъ хосна, бо въ нашихъ относинахъ часове
вывандрованье зъ краю за заробкомъ сеть конеч-
ностю и выходитъ на таке, что якъ то кажуть
«кути, верти, треба вмерти»...

Про оригинальный пропеллер

ученика VI-го класса Стефана Шецаровича противъ дра Ем. Савицкого, профессора русской гимназии о скорбѣ чести, — подали мы кратко якъ наиболѣе объективѣшее оправданіе въ рубрицѣ „зъ судовой салѣ“, и то лише для того, що въ польскихъ газетахъ уже появилось будо оправданіе зъ оного процесу, отже цѣла сумната справа не могла вже бутъ промежчаною. Давыдъ своего коментаря до процесу мы не хотѣли, бо достаточно треба бы було щоъ оказати не лише о поступку ученика, але и о учителю, который будь-що-будь, ударивъ студента на сковорѣ въ лицѣ, дать причину до тога сумнаго факту, и никонецъ вымытти чи цѣла справа не могла бутъ залогодженою у внутрь гимназіи. Коли-жывашъ московофильскій газеты уважали отповѣдныиъ выгукнити съ коментаремъ тога факту и то дуже тенденційныи, вмѣшуючи до тога процесу (иѣ прашающи иѣ придаваши) навѣть оособу Всев. о. Стефана Качалы зъ Шельпакъ („выльзъ на грушку, разъ потруши“), — то мы нукою въ томъ сѣй вѣдѣ

Безперечно сущый то фактъ, что ученикъ глядя сатисфакцію отъ учителя вѣжь передъ судомъ. Але-же каждый признаеть, что се рѣчь только самого ученика, яко ообы, а нѣкого больше. Одинъ ученикъ склонавъ бы може ударъ въ лицѣ до кишенѣ, другій на то за амбітній и глядя сатисфакцію. Наблизшии и патуральныиъ судію для ученика, почувавшаго себѣ оскорблениъ, есть безперечно дирекція гимназія. То

подвигать экспонаторы прошу и мы съ тѣмъ
запросить градоначальца. Только же ил. экспонаторы не
хотятъ оспаривать того, что ученикъ можетъ
долженъ быть на тую дорогу и удалился до ди-
рекціи гимназіи, когдѣ воротїлъ, иже забыто
Вс. профессоръ Познанскій подаетъ разорваны-
хого сажаго дни иже звали сро сужинъ
выходить на спортъ. Чому дирекція не за-
вадила, що въ такожъ случаю може бути
бути отвѣтственъ, се не пам'єть дѣло, и мы зовсімъ
далекій відъ того, чи жити дирекція які забудь за-
няты. Воротїлъ по нашої градѣ тутъ залишило
тайбльше сажъ проф. Савицкій тѣжъ, що допу-
стилъ до разорваны. Прецѣнь же а. Савицкій, доб-
тавши забвованье на разорвану, поспішись бути
корще, зажитъ замовивъ себѣ юристъ, щоби бо-
рювань его въ судъ противъ ученика, удалився до
дирекціи гимназіи, представити за дѣло в пред-
ложити, щоби заслужилъ польгодженськъ справа
журналъ гимназіи. Ми не сумніваемось, що
такожъ случаю дирекція була-бы зробила все
можливе. П. Савицкій же видко, бути на то за-
мбитетний, — и таїь отрѣтилась амбіція учни-
ка съ амбіцією ученика въ судѣ. Сужинъ се-
жать, що ра праща, — але хто ему відповѣсть.

Коментаторы процессу стараются сену процессы надать характеръ политичнай, а д-ра Савицкого представити яко неиниу жертву интригъ. Богъ вже знае чен. Але жъ ради Бога! — ка тутъ може бути интрига и що тутъ може быти политика! Д-ръ Савицкій подчасъ скворцы ударять передъ двеста учениками въ лице Стефана Шеваровича. Стефанъ Шеваровачъ тымъ скорблясся — оно, жъль пими оказавши, таки и велика честь для ученика VI-го гимн. клясы постати въ лице передъ сотками колеговъ молодихъ и старшихъ, — оскорбившись шукає съисфакціи въ дирекціи гімназії, а коли тамъ енъ заходить, иде до адвоката и справу передає судови. Д-ръ Савицкій нѣчо себѣ зъ того не розуть, не стараєсь запобѣгти процессу — хочъ багъ догадуватись, що справу програє, — заявляє такожъ себѣ адвоката, — ну, и отбувається зправа передъ судією Руспномъ д-ромъ Стельскимъ. Судія заходить доказъ вини и засуджує д-ра Савицкого на якъ найлагоднійшу кару. И зновъ пытаемо: хто тому виненъ?

“Въ другихъ галицкихъ гимназіяхъ того
важкого процесу) не было и вѣроятно не будетъ...
сть то своего рода объявъ анархизма” — за-
лючаютъ коментаторы процессу. Згода! Не було
важкого процессу а може й не буде, бо нѣколи не

а може й не буде въ иѣлкой гимназіи того, чтобы учитель подчасъ экзоргы передъ зображенными четырьмя клясами удариивъ ученика зъ VI тои клямъ въ лицо за то, что ученикъ шепнувъ колька човъ до своего товариша, а потому той-же ученье не постарався у дирекціи, чтобы тую справу уладить въ мурахъ, але холоднокровно пріймае процесъ. Нехай буде, что оно и объявъ „анархію“, — але зновъ заштыаемо: кто ему виненъ?

Мы, и иѣкій хочь трохи здорово-мыслячій
ловѣкъ, не издавали и не надамо той справѣ
очь-бы дробки характеру политичнаго. Сожалѣ-
емо надъ поотуцкомъ ученика, сожалѣваемо
зъ поотуцкомъ учителя, але маю въ Бозѣ
дѣю, що сумный фактъ сей не пошкодятъ анѣ
гимназіи руской яко заведеню, анѣ карности уче-
нковъ, виѣ повазъ учителья, бо мы пересвѣд-
ори, що и руска гимназія выйде побѣдоносно
всѣхъ денунціацій та клеветъ съяныхъ про-
ивъ ней кликою московфельскою въ сполѣ съ
атковымъ та Живнымъ, и учитель не будуть
приходить въ такой конфликты съ учениками, въ
какъ прійшовъ д-ръ Савицкій съ Шепаровичемъ.

Око рѣчъ неизвѣстна, що д-ръ Савицкій не бувъ пріїшовъ въ такій конфліктъ, коли бъ онъ имѣвъ въ сердцѣ больше любви до свого роднаго язика и тѣмъ сажимъ и до руской гимназіи та учениковъ. Тымчасомъ то рѣчъ звѣстна, що д-ръ Савицкій кинуть себѣ зъ найсватѣйшихъ чувствъ широго Руслана. Чоловѣкъ, що любить свое родне, не скаже публично въ кляю ученикамъ: „Не знаешь, коли уродився Морозъ, а колько силишковъ горѣвки выципъ Шевченко, знаешь!“ Такъ могутъ говорити и. Марковъ въ „Проложь“ та и. Площанський въ „Словѣ“, але того ейже не вольно говорити профессорамъ одинокову рускую гимназію передъ учениками на годинѣ фізики! Що бы то було, якъ-бы щось подобного казавъ ученикамъ якій профессоръ въ польской

гимназія про Мицкевича! И въ загалѣ взявши
увагу цѣле поступованье д-ра Савицкого въ
руской гимназіи, муситоя прйти до пересвѣдченя,
що онъ въ до руской гимназії, анъ до еї уче-
никовъ не має симпатії. Звѣтне прецѣнь и се,
що онъ то, яко настоятель буровы Ставропигій-
ской, причинивъ до того, що Ставропигія отп

его року почали вже писати своякъ буржуазнаго
ім'ядцю гімназія. Такожъ вже писала и. Да-
нільского, будзінаго іллюстратора тих бурсы, до-
більші жы докладно, чы то д-ръ Савицкій
оріє ученикамъ, шо дарката свого рідного, —
богъ же десь якого зъ того часу не палер-
вавъ. Толькі тны непрородныиъ доложенъ бытъ
д-ра Савицкого въ рускій гімназіі мы можемъ
абы поясніти въ той фактъ, шо дать приступу до
процесу, и то, шо д-ръ Савицкій такъ хладно-
роожно привізъ въсю ученика. Хто жъ втага-
сь сразу сего процесу Богъ знаетъ які вини ю-
шонты, — той чинить се злонамірено. Загадъ за-
даніцій отмовідати же може, — ажъ загадъ учи-
лівъ за одного учителя, ажъ загадъ учениковъ
одного ученика — въ часті въ добра руског
гімназіі кожды щарый Русинъ повиненъ берег-
и жовь сівъ въ голові! Одна лиши руска гі-
мназія въ Галичині — и тою годится газарду-
ти за д-ра Савицкого и Шепироевича?!
Замітайтесь, господинове!

ского, Симеона Платоничко
такъ прибылъ въ
шубномъ костюмѣ
сбориѣ со всѣмъ Боярдомъ, Кан-
становскій Митрополь, Кал-
дерно, подиць, анатоліи Курковъ и
деревни въ окрести Куркулии, а
тога Кироля Киселлью и Куркулии, а
дѣль про наслууги жвадѣлью Куркулии;
на Куровщи, который съ дивицемъ
или и часу Куркулии тѣлью жвадѣлью
реко жвадѣ мурального дивиця сихъ перво-
вого дѣла для окреди и зародности. Но си-
дѣжъ приходиши о. Куровщи. Гости же
угостили жвадѣй господаръ.

Page

ДОНИСИ

Зъ Долиньского

(До выборов посла соймового. — Выборы фо
зов громадской въ Долин.) Въ теперѣшній
вим стоять у насъ лише одинъ кандидатъ
посла до Сойму краевого: д-ръ Александръ
Огоновскій. Кандидатура адвоката суду дон
инского п. Жегестовскаго не має найменчай
шансъ. О кандидатурѣ п. Коморницкаго тутъ
также и бесѣды; оула она рѣшъ desiderium хиба
то самого та може ижихъ жблькохъ личныхъ
пріятельствъ его, — досыть тая кандидатура во
сѣмъ усувався въ дискусіи. Що-до п. Мазара
кого, то Вы въ статьи въ ч. 121 „Дѣла“ въ
сѣмъ справедливо схарактеризуvalи его ста
ровище въ виду его выбору. Бывадто быв
штатный и гоноровый человѣкъ, щобы хотѣть
и то самъ въ власной волѣ, чи въ чужого
впору выступити противъ руского кандидата,
или за весь честь его маршалковани вижутъ
го съ тутешними Русинами вязи широи сим
патіи и довѣрія. Коли всѣ Русины солидарно
стоять за однѣмъ кандидатомъ, и то такимъ
ожиженіемъ, неѣ д-ръ Александръ Огоновскій,
— нема чого боятися, щобы п. Мазаракій хо
ѣть выступати противъ Русиновъ. Се було
хиба лишь тогдѣ можно, коли-бъ ман
ить бути ставен костею Невгоды мяки Руси
нами и о него дерлись-бы лиця попирани яки
мись котеріями мѣщанскими. Поляки долин
скій, въ загалѣ вивши, поступаютъ нынѣ съ
русинами лояльно, а и нынѣшній д. к. ста
роста долинскій — то не въ сорта Барань
сихъ.

Выборы до Рады мѣста Долины вже —
о рѣзныхъ пригодахъ и противстахъ — укон-
еній. Въ загалѣ выбрано до Рады 18 мѣщанъ,
2 жидовъ, а 6 членовъ интелигенціи. Руси-
довъ есть 8 радныхъ а 8 заступниковъ рад-
ныхъ. Зваживши, що давнѣйше були въ Радѣ
ише 4 Русини, то все таки нынѣшній
кладъ Рады есть для Русиновъ користнѣй-
шій. Заслуга въ томъ дѣлѣ належится головно
Лопатиньскому, парохови Долины. Нынѣ
можна только бажати, щобъ християне нової
Рады мѣской, маючи обльшость, въ згодѣ и
польномъ вырозумѣнію вели дѣла громадескі
а якъ наибльшу користь и розвой мѣста!

Зъ Кулаковскогъ

(Посвящение церкви въ Мервице.) Мервица
село Куликова, село малъ, числитъ ледви 500
ушъ рускихъ. Середъ села на горбочку стоя-
ла мала старенька церковца деревяна, въкомъ
охилена. Церковь тая поставлена була ще въ
1663 году епископомъ Григоріемъ Гри-

1667, коли дѣдичкою села оуда панъ Гре-
горійко а засновано ачинованило с. Ільинка

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Въ спрасть австрійской политики запро-
чнои) доносятъ зъ Будапешту, что таъ въ де-
гациі угорокой приготовуясь сильна опозиція
отивъ гр. Кальюнкого въ душою той опозиції
въ бути гр. Адрасон. Кажутъ, что гр. Калью-

(Засѣданіе угорской комиссіи облигаций)
и справъ заграничныхъ розпочалося въѣзъ; за-

(*Сто Всѧ. царь*) отвѣдавъ оного засѣданіе въ залѣ засѣданій Государственнаго совета и безъ попередняго понѣданія уволилъ изъ должности министра и перебралъ въ

Завтрашний День

Справа болгарска. Народне Собрание из-
чило вже верифікацію виборовъ в грудні 9 р.
м. ухвалило на публичномъ засіданні одного-
жено сльдучу отповѣдь на промозу регентів
и открытию Собранія: „Народне Собрание из-
вітує, що дѣяльність регентів въ цѣлі забез-
печення обывателямъ ихъ правъ а країни парь не-
гала нечуваного напруження. Народне Собрание
искажує регентів свое повне довѣрье и есть за-
конане, що регентія буде и дальше съ само-
верженіемъ вести справы державы, ажъ коли
славинки народу выберуть на престолъ князя.
Народне Собрание признає, що его безпра-
мочне окликанье було необходимою рѣчию и
ли приступленія до выбору князя, щоби драгу-
чину высвободити зъ кризы, въ яку сама па-
ла.“ Адреса кончалася словами: Над же ви-
мость! Президія Собранія удалялася оттакъ ру-
гентів, щобы тай вручити адресу. Вибіръ князя
рошило Собрание ажъ до середи и забуть ї
ни. коли се пішло, вибіръ вже отбувся. Шо

или, коли об'явишо, че
какоюко мъ выборъ має виступити зъ ѹзъ кабинетомъ
. Министры Начевиць, Гешовъ и Столловъ, кот-
ръ представляютъ въ кабинетѣ еменіеъ до-
рвательный, думаютъ, що регентіа же дозву-
ла свою програму и суть той гдаки, що че-
резъ принять до кабинету колькохъ политикаў
ижильныхъ для Россіи, уставъ теперішнє на-
уженіе въ Россія вдоводитъ осю усугубко.

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернъ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за посыплютою: *)

10	метр. черного терна, подвойно широкого зре.	4	—
10	кашмиру у всѣхъ барахъ подв. шир.	4	—
10	драйтатъ, тихий	2	80
10	калиукъ, найновѣйший взорецъ	3	—
10	бархантъ, найкрасій взорецъ	3	60
10	матерія на шлафроки въ кратки	2	50
3 1/4	матерія на зим. одѣжь мужеску, юдий	3	75
3 1/4	матерія на плащѣ отъ дощу	5	—
1	останокъ 10—12 м. дивановъ на поясъ	3	50
1	заслона съ джуты турец. взоръ комплѣтный	2	30
1	гарнит. джутов., 1 обрусь и 2 одѣвалы	3	50
1	гарнит. риссов., 1 " и 2 "	4	50
1	стебноване одѣяло до спана, также	3	—
1	простирало 2 м. довгое	1	50
1	сѣнникъ 2 м. довгій	—	90
3	обрусы, льняний, бѣлый, червоній, жовтій $10/4$ п.	2	—
6	серветъ льняныхъ $4/4$	1	20
6	ручниковъ льняныхъ 1 а зре. 1·80 На	1	20
1	штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20
1	шифону 30 вѣд. лѣктовъ	5	50
1	веби кингъ 30 в. л. 1а зре. 7 — На	5	80
1	канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1	градю дамаст. 30 в. л. 1а зре. 7·50 — На	5	50
1	оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	4	50
1	моравскій бархантъ синій черв. бруни. зре. 5 бѣлый	6	—
3	дамскій сорочки зъ шифону богато вышивани	2	50
6	дамскихъ сорочекъ зъ бавовни. полот. съ зубцами	3	25
3	почій корсеты богато украш. 1а зре. 4 — На	1	80
3	сподницѣ фільц. богато обшивани, червоній сіавій, дранъ	3	—
6	запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1	60
6	зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякої барви	1	50
1	дамскій жакетъ зъ вовни овечки въ всѣхъ барахъ модный	2	—
1	сподница чипена всякої барви съ бордиромъ	1	50
1	клетавска сорочка муж. бѣла барвна 1а зре. 1·80 — На	1	20
6	ковиціківъ стоячихъ и выкладанихъ зре. 1 З пары машетовъ	1	—
3	оксфор. сорочки для роботниковъ 1а зре. 2 — На	1	40
3	пары калесоновъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зре. 2·50 — На	1	80
6	зимовыхъ скарпітокъ рознобарвныхъ	1	10
1	англійск. пледъ до подорожи 3·5 м. довг. 1·6 м. шир.	4	50
3	подний краватки атласовій широкій вузкій На 75 кр. 1а	1	50

Цѣнники и взорцѣ даромъ и франко.

Недогдѣ пріимаєся назадъ зовсѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниковъ и другихъ вѣродостойныхъ осбѣ на выразне жаданье и безъ посыплюти.

1730 12—20

Вже вийшовъ

Ілюстрований

Календарь

Товариства "Просвѣта"
на рѣкѣ 1887.

Выписаній змѣсть Календаря показує, що а уставъ церковный, уложеній фаховими знатоками, перевышше своюю объемомъ всякихъ до-
тежъ. Цѣна календара обоймаючого 17 аркушівъ друку лиши 50 кр. а. в.

Добтати можна въ товариствѣ "Просвѣта" и въ всѣхъ великихъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовлюючи въ "Просвѣтѣ" зъ провинції зволять додучити 10 кр. на пошту.

Выдавае и редакторъ Кирило Кахниковичъ.

Правникъ
глядась книжки на село.
Условия простітвій. Бланка
отдана въ редакцію "Діло".
1—3

Зъ причинами набуга большою складкою
если въ можности продавати тѣ-
ни зъ курсу ємнисін
1774
СОКАЛЬ И ЛИЛІЕНТ
домъ банківський и контора вимѣни у Львовъ.
Поручка зъ пропозиції залоговужея безъ проволоки.

Закладаюся
за велику ціну, що жадають тѣ меншъ
конкурентівъ не въ силі продавати
голову або робити одѣжь для мужчинъ
зъ ходіннямъ зъ матерії красивої и за-
граниченнихъ такъ дешево, якъ я. По-
лучаю мій богатий складъ такожъ
1656. Всіхъ Духовенству. 41—?

Замовленія въ місяці и въ провінції
выполняются точно и ретельно. На жа-
даніе висыпаю взорви даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужской одежды гуртомъ и
подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенія 1848.

Іосифъ Ганке
1753 125—0
у Львовъ.
Правдану загальну найдущу
поручка
Масу до запускання підлоги
Перепродаючи даю отповідний рабатъ.

"ДЫМЪ",
повѣсть Ів. Тургенева. Цѣна 1 зре. 50 кр., съ пересып-
кою 1 зре. 70 кр.
Добтати можна въ адми-
ністрації "Дѣла" або въ
книгарнії Старополітній.

Для крамниць!

Формуларій для книжъ крамничныхъ
а имено: Книга товаровъ, касова и кон-
това. Кожда зъ нихъ въ оправѣ съ пере-
сылкою почтовою по 2 зре. 30 кр.; а всѣ три
разомъ 6 зре. 40 кр.

Інструкція, якъ тія книги провадити
належать, вийшла вже въ друку и коштує
съ пересылкою почтовою 20 кр.

Выдавае и высыпає: Василь Нагібрный
у Львовъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

купую и продажу

всѣ ефекты и монеты
подъ найприступнѣшими умовами.

5% Листы Гипотечніи

5% Листы Гип. преміовани,

котрѣ відь законъ зъ дня 2 Липня 1868 (Діло. з. д. XXXVIII, ч. 93) и наїмношо постанови зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умішування капіталу фон-
довихъ, пушниннихъ, інвіції супружескихъ військовихъ,
на квітцю и надія

можна въ сїй Конторѣ получити.

(до вилосовання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ
проволоки по курсѣ днівнобмъ, не числячи нѣктої пропизії.

Цѣ. кор. управ.

Галицкій Акційный Банкъ Гипотечный.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 2 жовтня 1886 ч. 54406 ві-
вѣдомило ц. к. управ. Галицкій акційный Банкъ гипотечный, що Высоке ц. к. Міністер-
ство дѣлъ внутрѣшніхъ въ порозумѣнію съ іншими Міністерствами удалило Банкові
зволеніе стягати знаходачи-ся въ обѣгу 6% листы гипотечніи и видаювати патомѣтъ
5% листы гипотечніи.

Въ силу того призволенія Банкъ гипотечный розпочне съ днемъ 1 грудня 1886 вилосувати будучи ще въ обѣгу 6% листы гипотечніи.

Всѣ въ тімъ тягненію вилосованій 6% листы гипотечніи будуть выплаченої дн. 1
червня 1887 "al pari", а знаходачи-ся при нихъ бѣжучій купонъ буде выплаченої за
часть минувшій отъ дня 1. марта 1887 до 1. червня 1887 въ сумѣ 1 зре. 50 кр. бѣ
кождихъ 100 зре.

Передъ розпочатьмъ однакожъ того вилосованія можуть П. Т. посѣдатель 6% листовъ
гипотечніхъ сконвертувати ті же на 5% листы гипотечніи — найпознѣйше до
дня 28 падолиста 1886, а то підъ слѣдуючими умовами:

За кождій 100 зре. капиталу въ 6% листахъ гипотечніхъ съ бѣжучими купонами,
котрыхъ першій платний дн. 1. марта 1887, одержить посѣдатель тихъ-же 100 зре.
въ 5% листахъ гипотечніхъ съ бѣжучими купонами, котрыхъ першій платний дн. 1
1887, съ доплатою въ сумѣ зре. 2·25 готовкою.

П. Т. посѣдатель 6% листовъ гипотечніхъ, що хотять зробити ужитою въ
предкладаніи имъ користи въ сїй пропозиції, зволять знаходачи-ся въ ихъ посѣданні 6%
листы гипотечніи — не вилосованій — вразъ съ бѣжучими купонами, котрыхъ першій пла-
тний дн. 1. марта 1887, предложити Банкові въ той цѣлі найпознѣйше до дн. 28
падолиста 1886.

Львовъ, дня 6 падолиста 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

1787 1—3

(Передрукъ не буде платигаєся)

Ягненье вже слѣдуючого Мѣсяця

Kincsem

льосы а 1 зре.

11 льосовъ лиши 10 зре.

Головна Выграна готовкою

50.000 3р.

10.000 зре., 5.000 зре. отт. 20% || 4788 выгранихъ гропши.

Кінсем-Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотерійне угорского Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Зъ друкарні Тов. ім. Щевченка підъ зар. К. Беднарскога.

